

Kwartalnik Niepełnosprawność

<http://kn.pfron.org.pl/kn/popzednie-numery/113,Niepelnosprawnoscdzieciimlodziezychorychnamlodzieneczeidiopatycznezapalen.html>

2021-06-20, 13:49

Niepełnosprawność dzieci i młodzieży chorych na młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów / Disability of children and youths suffering from juvenile idiopathic arthritis

Nr II/2012(3) Autor: Dr hab. n. med. Elżbieta Smolewska Klinika Kardiologii i Reumatologii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

Streszczenie

Najczęstszą przewlekłą artropatią zapalną wieku rozwojowego jest młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów (MIZS). W przebiegu długotrwałego procesu zapalnego dochodzi do uszkodzenia stawów, co w efekcie może prowadzić do niepełnosprawności tej grupy dzieci i młodzieży, która często (ok. 50% przyp.) towarzyszy im w życiu dorosłym. Dzięki znacznym postępom w diagnostyce i leczeniu rokowanie uległo znacznej poprawie, jednak nadal występują istotne powikłania (kalectwo narządu ruchu, zapalenie błony naczyniowej oka, zahamowanie wzrostu, psychologiczne następstwa choroby takie jak: depresja, lęk, izolacja społeczna). Dziecko chore na MIZS powinno pozostawać pod opieką reumatologa dziecięcego, który jest odpowiedzialny za ustalenie indywidualnego planu leczenia dostosowanego do postaci i aktywności choroby oraz za koordynację udziału innych specjalistów w procesie terapeutycznym. Niepełnosprawność towarzysząca pacjentowi z MIZS przejawia się nie tylko jako ograniczenia sprawności fizycznej, ale także dotyczy szeroko rozumianej sfery społecznej i psychologicznej. Problemy z tego wynikające stanowią również obciążenie ekonomiczne dla społeczeństwa, które musi udzielić odpowiedniego wsparcia pacjentom, zarówno w zakresie świadczeń leczniczych, rehabilitacyjnych, jak i finansowania świadczeń przysługujących osobom niepełnosprawnym.

Słowa kluczowe: młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów, długotrwałe następstwa choroby, niepełnosprawność, rehabilitacja, przystosowanie psychologiczne i społeczne

Summary

The most chronic inflammatory arthropathy of the growing age is the juvenile idiopathic arthritis (JIA). During the long inflammation process, a damage of joints occurs, which can bring about the disability of this group of children and youths, which often (about 50% of the cases) stays with them in their adulthood. Thanks to significant progress in the diagnostics and treatment, the prognoses are much improved now, however, there still are important complications (disability of the mobility organs, inflammation of the vascular membrane of the eye, growth arrest, psychological consequences of the illness, like depression, anxiety, social isolation). A child who suffers from the JIA should remain under the care of a child rheumatologist, who is responsible for designing an individual plan of treatment, adapted to the illness's form and intensity, and for the coordination of the participation of other specialists in the therapeutic process. Disability experienced by a JIA patient manifests not only as limitation of physical ability, but also concerns the broadly understood social and psychological sphere. The problems which follow are also an economical burden for the society, which has to give proper support to the patients, both in the area of treatment, rehabilitation and financing the services to which the disabled are entitled.

Key words: juvenile idiopathic arthritis, long-term outcomes, disability, rehabilitation, psychological

and social adjustment

Załączniki

[Dr hab. n. med. Elżbieta Smolewska](#)

371.24 KB

30.08.2012 09:26

 30.08.2012 09:40

[Powrót](#)
[Drukuj](#)
[Generuj PDF](#)
